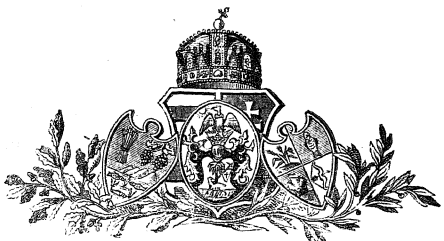

Előfizetési díj:

Egész évre helyben 5 frt.
 Postai küldéssel 6 „
 Felévre 5 „
 Egyes példány — 15 kr.

Hirdetések jutányos árért közzöttek, külön mindannyiszor 30 kr. helyegdíj fizetetik.

Debrecenben:

A Tudakozóintézet és az „Értesítő” kiadó hivatala létezik Cegléd - Burgundia utszán, a 52-lik számú háznál.

Nagy-Váradon:

a Tudakozóintézetben Kenézy Miklós és Holmberg Antal uraknál előfizetések és hirdetések felvételnek.

DEBRECEN-NAGY-VÁRADI ÉRTESÍTŐ

BIHAR-SZABOLCSMÉGYEI HIRDETŐ.

Kereskedelmi, ipar, gazdaszat és különféle tartalommal.

EZ ÉRTESÍTŐ-re

A folyó év utó két óra u. m. November és December-re 1 frtial előfizetheti.

Eladó ház.

Debrecenben, nagycsapó-utszán 409-dik számú ház, ujonnan épült s cseréppel fedett urlak, 5 szoba, konyha, kamra, pince, s gyümölcsös kiskerrel ellátva, 5 hold házutáni földjével együtt, jutányos áron és kedvező feltételek mellett szabadkézből eladó. Értekezhetni a bentlakó háztulajdonossal. (D. 317. 1-3)

Cs. kir. legfelsőbbleg szabadalmazott és a magus porosz királyi miniszterium orosz osztály jóváhagyását is kérdemelt

Dr. BORCHARDT

ILLATOS GYÓGYNÖVÉNY-SZAPPANA.

Egy eredeti CSOMAG ára 12 kr. o.é.

Dr. Borchardt cs. kir. szabadalm. növény-szappana igen jeles szer a bőrnek tisztán és egészségesen fenntartására, és tagadatlanul a legjobb, mi e szakban a közönségnek nyujthatatik, jelesen az anyyra kellemetlen szeplők, májfoltok, napfoltok, bőrhólyagcsák sat. ellen, valamint a bőrnek tiszta, ruganyos és úde frissességbeni fenntartására és helyreállítására, azontulvíl

fürdőkebeni használatra is felette ajánlható.

Eredeti pecsét.

Másodszori árverés.

A néhai Pánczél István hagyatékahez tartozó, s 10,000 auszti értékű forintra becsült Nagypéterfia-utszai 822-dik számú háznak s külső földjének közönséges árverés után leendő eladására második határidőül e f. 1862-dik évi novemberhő 27-dik napja d. u. 2^{1/2} órája tízetven ki: ez azon értesítés mellett tételik közönségesse, hogy az árverelmi kívánók magokat elegendő bánatpénzzel ellátva jelenjenek meg; továbbá, hogy az árverési feltételeket végrendeleti végrehajló hites ügyvéd tek. Nagy Lajos urnál addig is megtekinthetik.

Kelt Debrecenben november 9. 1862.

Barcsay István, kiküld. törv.széki tanácsnok.

Dr. HARTUNG

Növény-hajkenőese | CHINA HÉJOLAJA

a hajnövelés felujtására és erősítésére. a haj fenntartására és szépítésére.

Dr. Hartung szabadalmazott és eddig általánosn elismert kitünő tulajdonsága és ócsó hajnövesztő szere minden tekintetben jelesebbek az oly igen kidicsért macassarbojtörjángyöker, — s más minden hajolaj és kenőcsőknél, mert elvitázhatlanul tény az, hogy e nemben olkszerbben összeállított szer nem létezik, azok több évi buvárlatnak, sok oldalú tapasztalatnak, és kísérleteknek szerencsés eredménye, minek valóságáról a legtekintélyesb tudományosb férfiak bizonyítványai keszeshednek, miért is a kölcsönösen egymást pótló Hartung-féle hajnövesztő szer bárkinék is tiszta lélekkel ajánlatik.

Ára 85 kr. o.é.

Fentleirt jeles tulajdonsága illatos hajnövesztő szerek mindenkor valódi minőségben gyári áron kaphatók:

Debrecen: Csanak József és társa, és gyógyszerész Rotschnek Károlynál, Nagyvárad: Huzella M. és Janky A. Békés-Csaba: Lácza J., Böszörmény: Lányi M., Eger: Tschögl J., Kis-Ujszállás: Nagy S., Nádudvar: Lippe S., Nagy-Bánya: Haracek J., Nagy-Kálló: Hauser, M. L., Nagy-Károly: Schoeberl, K. Nyiregyház: Grünfeld L., Reich és Paolovics, Püspök-Ladány: Wessely P., Szigeth: Hoffmann és Rath, Szoboszló: Tury J., Szathmár: Weisz J. és Lunzer Márton, Tasnád: Szongott J., Tokaj: Heyduk J. uraknál. (D. 6*—6)

Eladó ház.

Széchenyi-utszában, 1770-dik szám alatt lévő emeletes kőház, külső földjével együtt szabadkézből alku és egység mellett minden órán eladó; értekezhetni róla Cegléd-utszában a 17-dik számú háztulajdonos Barcsay István urral.

Kelt Debrecenben október 16. 1862. (D. 3—6) Kormendy József.

Árverési hirdetés.

Néhai Király István ur hagyatékahez tartozó cserei kaszában 5 boglya, mintegy 23 szekérszei cserei széna, egy kazal kérsényi cserei széna, egy kazal kérsényi cserei széna, egy kazal tengeri rozsszalma, egy kazal tengeri csutka folyó évi novemberhő 19-kén d. u. 2 órakor: ugyanazon hagyatékhöz tartozó parlagi tanyán két boglya,

mintegy 7 szekérsényi parlagi széna, négy szekérsényi zabszalma, tíz szekérsényi idei — három szekérsényi tavalyi rozsszalma, három szekérsényi tengeri kőrő, két csomó nád folyó évi novemberhő 20-kán d. u. 2 órakor a helyszínen tartandó nyilvános árverésen el fog a csutka eladni. Kelt Debrecenben november 14. 1862. (D. 348. 1)

Kiadó lakás.

Széchenyi-utszában, 1659-dik sz. a. azon ház, mely a „Kávéforrás” című vendéglőket ismertes, az egész épület és udvar, mely kényelmes helyiségül szolgál vendéglőnek — minden órán bérebeadó. Értekezhetni ott helyben. (D. 306. 3—3)

ENGELHOFFER G. J.

gyógyerejű havasi növényekből készült

izom és ideg-essentiája.

Külső használatra csúzos arc- és izfajdalmak, fejfájás, szédülés, fulgus, keresztcsont-fajdalmak, tagok gyengesége, főleg nagy megerőltetés és nagy menetek után, általában testgyengeség, oldalmilyalás, aranyeres bántalmak ellen, és különösen alkatrészek gyengülése ellen.

Az izom és ideg-essentia

egy üveggel, használati utasítással együtt 1 ujfrt.

A közkedességű s orvosi vélemények által helyeselt

Stájer-Növény-nedv

folytoson új küldeményekbe

Egy üveg 50 pkr vagy 57 ujkr.

Debreczenben, a cegléd-utszai gyógytárban kaphatók.

 Ugyanott: friss mustár kapható.

(D. 270. 6—12)

Üzlethely változtatás.

A nagyváradai takarékpénztár, a Sz. László téren s Teleki-utza szögletén levő 400/2. szám alatti saját háza téve át üzlet helyiségét: folyó 1862-dik évi október 13-tól kezdve, új helyiségében folytatja üzletét, a közlekedő felel; miről tisztelettel értesíti a közönséget.

A nagyváradai takarékpénztár egyesület választmánya.

(V. 59. 5—*8)

Árverési hirdmény.

A debreceni kir. Váltótörvényszéknek f. évi októberhő 6-ról 12,614. sz. alatt kelt végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Cser Imre felperes részére Veisz Mózes és fia alperesektől 197 frt s járulékaik erejéig lefoglalt ingóságok, f. év novemberhő 18-kán d. e. 9 órakor, alperesek Széchenyi-utszai lakásukon közárverés útján káspénz fizetés mellett el fognak adatni. —

Kir. Váltótörvényszék.
Debrecen 1862. nov. 12.
(D. 319. 1.)

MÉSZÁROS JÁNOS

sziogyártómester

Debreczenben,

tisztelettel tudatja a helybeli és vidéki t. c. közönséggel, hogy a t. Kovács János ur piacón levő házáat — a Széchenyi-utza elején-levő gróf Dégenfeld hához változtatva által bolygát, a hol is valamin eddig, ugy ezenal is gyors és pontos szolgáltatja által iparkodik a közönséget megérdemelni.

(D. 208. 3—3)

Közhírré tétetik:

a Nagy-Létai uradalom bérlet részéről, hogy ott ezer ölnyi öfifa áruba bocsátatik. Venni kívánók felkéretnek akár személyesen, akár levél által a helybeli felügyelőséggel értekezni.

Ajánlatik:

ezzer darab sertés makkoltatása jó ivó vízzel ellátva Dámoson (Bárótságban). Bővebb értesítést ad ugyanott **László Öhlbaum** ur.

Hirdmény.

1862. p. 1862. Sz. kir. Debreczen városi Törvényszéke részéről közhírré tétetik, miszerint néhai Ari Györgyné szül. Kádár Zsuzsánna hagyatékához tartozó cegléd-kulvárosi 2651 sz. alatti ház és egyéb ingóságok, 1862. évi december 29-kén, szükség esetében pedig 1863. évi január 29-kén delután 2 órakor a helyszínen tartandó árverés útján készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőknek el fog adatni.

Kelt Debreczenben 1862. évi október 18-kán tartott törvényszéki ülésből. Kiadta Szabó József, aljegyző.

(D. 316. 1—3)

Hirdmény.

Holländer testvérek s pesti kereskedők részére, Eisenberger Mór dechreceni lakostól 3204 frt 9 kr s járulékaik erejéig a Pest városi Törvényszék által elrendelt végrehajtás folytán elrendelt s megbeszél szobahatárok s egyéb ingóságok, a f. 1862. novemberhő 25-dik napjának delután 3 óráján, alperesnek Hatvan-utszában 15 dik szám alatt levő lakásán a legtöbbet ígérőknek tusténti készfizetés mellett bíróság elárvereltetni fognak. Kelt sz. kir. Debreczen városi Törvényszékének 1862. év októberhő 29-dik napján tartott üléséből.

Kiadta Szabó József, törv. széki aljegyző.

Árverési hirdmény.

1860/1862. Biharmegyei teleknyvi Törvényszéke részéről közhírré tétetik, mikép Stein Lázárnó kérelme folytán Eger Lajosnak névelés közös s a nagyváradai 1447. telekjegyzőkönyvben foglalt 3000 frt becstértékű szőlője 1862-dik évi december 5-kén, szükség esetére 1863. évi január 9-kén delután 3 órakor a helyszínen bíróság el fog adatni. Az árverési feltételek a telekhivatásban időközben is megtekinthetők. — Nagyváradon 1862. okt. 22. (V. 63. 2—3)

Árverési hirdmény.

1877/1862. Ujfaluassy Sámuel felperes részére megítelt 136 arft és járulékaik erejéig, újfejértől lakos Markos Ferenc alperestől lefoglalt, s a pusztalánási teleknyvi 21-dik sz. jegyzőkönyve szerint 338. kat. holdat levő, és három osztályban, u. m. 1-ső osztály holdankint 40 frt, 2-dik oszt. 30 frt, 3-dik oszt. 25 frtjával becsült szántó és kasszáló földből álló tagosított birtok, az id. törv. rendsz. 125. §-h. z képest f. év novemberhő 29-dik napján reggeli 9 órakor a helyszínen holdankint el fog

árveretelni; nem sikerülés esetében f. év decemberhő 29-dik napjának deléltől 9 órája lévén kitűzve, akkoron becsáron alól is el fog adatni. A venni szándékozók eleendő hánonpénz feljelenjen meg. az árverési feltételek pedig alóltir bíróságnál megtekinthetők.

Nagy-Kálló okt. 1. 1862.

N.-Kállói szolgabíróóság.
(D. 304. 3—3)

Hirdmény.

1862/1862. Zsebbő Józsefné részére Papának Lajostól ennek székielyhő piócijében lefoglalt 175 akónyi ó horok, f. 1862. év november 17-kén d. e. órákban a helyszínen árverés útján bíróság el fognak adatni. — Miről a venni szándékozók azzal értesítetnek, mikép a horok a külső termelési árvek szerint részenként fognak árverés alá bocsátatni, kikialtás ar akónként horodtól együtt 32 frt o. e. — az előre letendő hánonpénz pedig a becsárnak 10 szafalóia lenend. — Kelt Nagyváradon Biharmegyének 1862. okt. 17-kén tartott polg. széki ülésből. —

Tokody György, aljegyző.
(V. 62. 3—3.)

Árverési hirdmény.

1861 sz./1862. Schölcz Franciskának Vein Dánielnél 200 arft s törvényes járulatai erejéig kézi zálogban levő s bírói végrehajtás útján a Benda János és Klein Tibias részökre 146 arft s törvényes járulatai erejéig lefoglalt és együtt 367 arft 60 kr-ra becsült ékszerai nőiruba készleteli és egyéb ingóságai, e folyó 1862. évi novemberhő 17-kén delután 3 órakor Peterfia-utszában a 962-dik szám alatti háznál tartandó közönséges árverés útján a legtöbbet ígérőknek azonnali készpénz fizetés mellett el fognak adatni.

Kelt a debreceni városi bíróságnak 1862. év október 13-kán tartott üléséből.

A SZÍNÉSZNŐ.

(Folytatás.)

gen jól — felcít a hölgy — ez valóban remek, nem kis érdeket nyerend ezzel önnek gyűjtéménye.

„Legnagyobbat akkor, ha ön nem veti meg tölem e csekélységet, ezt elfogadva mind halámat növeszthetem, mind azon édes érzelmek összegét, mely szímben kegyedért lángol. — Ugy e signora, kegyed nem veti meg? — fejezd be édes nyájasságot hazudó vészjós hangon beszéddet.

Angiolina elméjét Girolamo, a törzág értelme, e férfiu rémletes alakja, a veres hajósról szállongó hírek pillanat alatt elfoglalták; határoznia kellett.

„Nem, valóban nem — azt nem is tehetném — én csak színésznő vagyok! — Ezeket rebegéd hitelen, de akadozva.

„S én a veres hajós! — volt a rögtöni felelet. — De hagyjuk ezt; — folytatá — elfogadja kegyed? —

„Ei!” — ez volt Angiolina reszketeg hangjából ki-
vehető.

„Enged e még nekem signora egy kérelmet?”

„Szóljon; ha hatalmamban van, teljesítem.”

Rinaldo ajkaihoz ragadá a hölgy kezét: egy gyűrű
csillámlék azon, az ékhez tartozó, Rinaldo gyöngéden, de
beljében forrongva tolá vissza a kezét.

„Használja kegyed e tört mai felépítésénél, tegyen ez-
zel boldoggá — Angiolina! — Kegyed halgat? — remél-
hettek?”

Angiolinának, ha az olasz hoszut kikerülni akará,
lehetetlen vala megtagadni e kérelmet.

„Legyen ön bizonyos” — felelé nyugtatólag.

„A viszontlátásig tehát a színházban” — kiálta Ri-
naldo hévvel, s örömteljesen hagyá el a szobát.

Ezalatt esteledett — a la Fenice színház terén élén-
kebben kezdte mozogni a velencei népség. Dívatos öltönyű
ifjak, piperés hölgyek páronként szállongának a kövezeten,
s a csarnokba lépve újaknak adának helyet.

Angiolina először játszá ma Giulia szerepét s Angio-
linát Velence istenitlé. A páholyok sorát eredeti változé-
konyossággal öltöztött mindkét nemű néző csoport tölté be.

Balról egy páholyban egyedül ült Rinaldo, jobbról
vele szembe Girolamo.

A függöny felgördült. — Érdekteleneke valának az
első jelenetek, mert Angiolina még nem lépett fel.

Megjelent végre az ohajta várt; szünni nem tudó
taps fogadá, s ezerszínű papírok röptültek felé versekkel,
melyek a fényözönben, tiszteres szívárványt képezének.

Minden megszünt; hallani akarák őt: de két szem-
közi páholyból két koszoru röpült alá, s a taps újra kez-
dődék.

Rinaldo dühöng: Girolamo a másik koszoru vetőjé-
ben a veres hajósra ismert.

Angiolina remekelt.

A negyedik felvonásban mennyegzői ruhában jele-
nek meg. Minden néző gazdag nyakékét hámulá; — jobbról
az előbbi páholyból ismét egy koszoru repült alá; Angio-
lina megcsókolá azt, s egyik rózsáját keblére tűzé.

Rinaldo nem bírt dühével.

Angiolina soha jobban nem játszott. — Midőn e hely-
re ért:

De hátha nem hat majd e zagyvalék?

S erővel a gróf nevéje teendnek?

Nem, nem! megovand ez!

egy tört villogtatott, s balról egy páholyból új koszorut
kapott. Ebből kitépve egy rózsát, de csak kezébe vevé azt.

Rinaldo kéjmámorában merengve figgeszté reá te-
kintetét.

A játék vége közelgett; Angiolina a végjelenetben
önmagát haladá meg. E szavakat:

Hamar tehát — oh drága tört!

Ne uj hüvely!

oly elhaló hangon mondá, hogy féltették a drága művész-
nö életét tisztelői; oly határozottan sújtá a tört, hogy a
nép Angiolinán, nem Giulian könnyezett.

Velence e napon a művészet ünnepét ül; oly fény-
özönrel, mely magát a napot is elhomályosítá, voltak vi-
lágítva az utszák és csatornák, melyeken végig az olasz
nép ezrei kísérek a magasztalt színésznök.

Dicsó volt e látvány a művészet kedvelőnek és
megleppő.

Angiolina az ünnepély közepette egyet keresett csak,
ez Girolamo volt; de csak egy akadt szüntelen szemel
előbe, s ez Rinaldo volt.

A művésznök lakához ért a diszmenet. — Büszke volt,
ki öltönyéhez érhet, s irigyeltetett. Gondolájából kiségi-
teni szaki nem meré őt; annyi volt ez, mint bizonyos halál,
mert ezrek esküvének az ellen hoszut, mint oly ellen, ki
boldogabb náluk.

Egy ifju evezett előre, s karjánál emelé ki a hölgyet
és bizalmasan vezeté fel a lépcsőkön. Őt senki sem ismeré,
csak Angiolina: mert Girolamo volt.

Ejfélig viszhangzának még Velence szigetei a szí-
népszök diadal innepe zajától. Ekkor a nép elszökék. An-

giolinától is kilépe az őt vezető ifju, s egyszerű kék gon-
dolóján békésen evezett lakába.

Egy hónappal a történet után Velence egyik ven-
déglojében, mely „il liono bianco” címet visel, — a ven-
dégek lajstromán e név is volt olvasható: „Lorenzo Mo-
ruccini.”

Néhány perc mulva egy férfi kérdezé ennek szobá-
ját. A 16-dik szám alatti mulattaték neki. Belépett.

Ki őt látta, képéről ítélve a veres hajósnek mondaná;
de annak rejtélyes ruhája helyett ez dívatos öltönyt viselt.

„Kedves atyám! — kiálta karjaiba vetve magát egy
a szobában ülő öregnek.

„Fiam! — felelé az atya, Lorenzo Moruccini — mily
hamar felélek: alic néhány negyede, hogy érkezém, s már
láthatlak derék Lucio.”

„Szívem vezérelt” — hízgelte Lucio.

„Hát öcséd Cario?”

„Velencében érkezvén tüstént felkeresém őt, e város
régibb lakosát, s gondold atyám, hogy találtam? Ő sze-
relmes.”

„Cario?”

„Igen, igen, s allandóbb, mondhatnám magosabb, mint
vélnéd: még eddig sem tudatá velem szerelme tárgyát;
annyt monda, hogy álnév alatt.”

„Az ördögben! mintha bizony egy Moruccini szé-
gyenlhetné nevét!” — Kiálta hevesen az öreg.

„Csak szeszély atyám! mint enyim. Lásd, én is sze-
retek, s tudod különködő áttöltözésemet ily kalandokban.”

„Jól tudom fia, igen jól. — De igaz, beszélj csak
valamit a veres hajósról. Istenemre, most érkezém, s már
annyt beszéltek róla, s még sem tudom ki ő.”

„Ha ha ha! ez derék — szóló nevetve Lucio. — Lel-
kenre, ez letszik nekem: hiszen atyám — — no nevsz
már — — a veres hajós” — —

„Igen, igen” — nyugtalanködék az öreg.

„A veres hajós — — én valék.”

„Te Lucio?”

„En, én, s nevem borzasztó volt, mint öltönyöm, mint
hírem. Lásd, engem Rinaldonak hívtak.

„S miért?”

„No tudod már, mint mondam, szerelmi csel, vidor,
kedély, s a többi, noha itt kissé több volt.

„—Hogy-hogy?”

„Halld, elmondom. Szeretek, és szerelmem tárgyának
egész Velence hódol. — Értesz már? Még sem? — Ré-
műletesnek kelle lennem, hogy eljesszem vágýtársaimat,
S mi legvigabb e kalandban, a veres hajós rémitő tetteit
magam is beszélém saját alakomban. — Nos, hogy tetszik?”

Az atya nyugtalanut várá e beszéd végét.

(Vége kövötk.)

Sak-talány.

Lóugrás szerint fejtendő meg.

ba	solg-	lesz-	cse	gel-	san	szer	ma-
solg,	El-	ve	mo-	nek	gad	re-	nya-
va	rá-	mo-	hat-	ren-	egy-	egy	e-
ti-	jut-	del	tid:	állsz	se-	ga-	ha
e-	ha-	a	sze-	ted-	Hogy-	ged	rult:
ha	por;	lőbb-	ri-	be-	gen-	vesz-	dat
lad.	ré-	a	ran	ki-	ba-	bo-	S
Mig	re	és-	gi	de-	gyak-	no-	rát,

